

Sygn. akt III KK 555/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący)

SSN Andrzej Ryński (sprawozdawca)

SSN Dorota Rysińska

Protokolant Dagmara Szczepańska-Maciejewska

w sprawie **K. C.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu – w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 23 stycznia 2018 roku

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego
na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w P.z dnia 18 stycznia 2017 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok wobec K. C. i postępowanie
karne w odniesieniu do tego skazanego na podstawie art. 17 §
1 pkt 5 k.p.k. umarza, a kosztami procesu w tej części obciąża
Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

K. C. oskarżony został o to, że:

1. w nocy z 29 na 30 maja 2012 r. w P. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, dokonał kradzieży z włamaniem do kiosku „RUCH” mieszczącego się przy ul. L. w ten sposób, że po uprzednim przecięciu kraty wszedł do jego wnętrza i zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 600 zł, bilety MZK i inne mienie, powodując straty w wysokości 7000 zł na szkodę J. B., tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.,
2. w dniu 21 czerwca 2012 r. w P. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami dokonał kradzieży z włamaniem do kiosku „RUCH” mieszczącego się przy ul. L. 27 w ten sposób, że po uprzednim rozgięciu profili, wyważeniu żaluzji antywłamaniowej i rozbiciu podwójnej szyby, dostał się do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia 340 paczek papierosów różnych marek łącznej wartości 3494,15 zł, czyniąc straty w łącznej kwocie 4797 zł na szkodę R. W., tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.,
3. w dniu 21 czerwca 2012 r. w P. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do kiosku „RUCH” mieszczącego się przy ul. L.21 w ten sposób, że rozciągnął profil i wyrwał żaluzje zabezpieczające oraz rozbił podwójną szybę w celu dostania się do wnętrza kiosku i zaboru znajdującego się tam mienia, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na brak przedmiotów nadających się do kradzieży, działając na szkodę firmy „RUCH” S.A., tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.
4. w nocy z 11 na 12 czerwca 2012 r. w P. działając wspólnie i w porozumieniu dokonał kradzieży z włamaniem do kiosku „RUCH” mieszczącego się przy ul. L. w ten sposób, że po uprzednim przecięciu kraty zabezpieczającej i rozbiciu podwójnej szyby, wszedł do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia baterie różnych rodzajów i marek, rajstopy i kosmetyki, powodując straty w wysokości 1050 zł, na szkodę J. B., tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 18 stycznia 2017 r. Sąd Rejonowy w P., uznał K. J. C. w ramach czynów opisanych w pkt 1,2,3 i 4 za winnego ich popełnienia i uznając te czyny za popełnione w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, - przy czym czyny z pkt 1, 2 i 4 wyczerpują dyspozycję art. 279 § 1 k.k., zaś czyn z pkt 3 dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. - w ramach ciągu przestępstw i

za ich popełnienie na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k., przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę 80 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda.

Wyrokiem tym uznano za winnych popełnienia tych czynów także A. K. i M. Ł. z tym, że wobec tych oskarżonych Sąd przyjął działanie w warunkach ciągu przestępstw kwalifikowanych z art. 279 § 1 k.k., zaś w odniesieniu do czynu z pkt 3 z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w ramach recydywy z art. 64 § 1 k.k.

Wyrok ten nie został przez żadną ze stron postępowania zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 26 stycznia 2017 r.

Kasację od tego orzeczenia wywiódł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny zaskarżając wyrok w części dotyczącej K. C., w całości na jego korzyść, zarzucając rażące oraz mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie - art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k., polegające na jego niezastosowaniu i wydaniu wyroku skazującego wobec K. C., w sytuacji gdy zmarł on przed jego wydaniem, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.

W oparciu o tak sformułowany zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i umorzenie postępowania przeciwko K. C.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja okazała się oczywiście zasadna, co uzasadniało jej rozpoznanie w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Na wstępie należy zauważyć, iż śmierć oskarżonego nie stanowi negatywnej przesłanki postępowania kasacyjnego, jeśli kasacja jest wniesiona na korzyść oskarżonego - arg. ex art. 529 k.p.k. – (zob. wyrok SN z dnia 15 kwietnia 2008 r., II KK 48/08, OSNwSK 2008/1/876).

W tej sprawie kasacja Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego została wniesiona na korzyść skazanego, dlatego mimo śmierci K. C. podlegała rozpoznaniu.

Postępowanie sądowe w sprawie niniejszej toczyło się pod nieobecność oskarżonego, który nie odbierał awizowanych przesylek (k. 417, 443, 461, 468, t. III).

W dniu 28 marca 2017 r. Sąd Rejonowy w P. do sprawy II Ko1 .../17 dotyczącej postępowania wykonawczego, uzyskał odpis aktu zgonu K. C. o sygn. sporządzony w Urzędzie Stanu Cywilnego Miasta Stołecznego Warszawy (k. 3 akt wykonawczych o sygn. II Ko1 .../17). Z dokumentu tego wynika, że K. C. zmarł w dniu 15 grudnia 2015 r., a zatem po skierowaniu aktu oskarżenia do Sądu Rejonowego w P., a przed rozpoczęciem przewodu sądowego i wydaniem wyroku w sprawie II K .../15. Oznacza to, że w dniu wyrokowania istniała przeszkoda procesowa, przewidziana w art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k., uniemożliwiająca prowadzenie postępowania. W konsekwencji jej zaistnienia wydany wyrok, choć sąd nie wiedział o śmierci oskarżonego, został dotknięty bezwzględną przyczyną odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. Należy podkreślić, że śmierć oskarżonego zawsze stoi na przeszkodzie prowadzeniu postępowania karnego (art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.). Kontynuowanie procesu i wydanie wyroku stanowi uchybienie określone w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. Fakt, że sąd właściwy nie wiedział o wskazanej przeszkodzie, nie ma znaczenia i nie może uchronić kwestionowanego orzeczenia przed wyeliminowaniem z obrotu prawnego (zob. postanowienie SN z dnia 30 marca 2015 r., II KK 76/15, LEX nr 1660664).

W powyższym stanie rzeczy Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok w odniesieniu do K. C. i w następstwie śmierci oskarżonego postępowanie karne w tej części umorzył na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 537 § 2 k.p.k. W konsekwencji, w oparciu o art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i art. 637a k.p.k. kosztami procesu należało obciążyć Skarb Państwa.

kc